



Diktatörlüğe Karşı İttifak

MHP destekli AKP-Saray Diktatörlüğü'nün yıkılması ülkede kapitalist düzenin yıkılması anlamına gelmiyor. Neki, bu diktatörlüğün yıkılması burjuva demokratik anlamda da olsa kartların yeniden karılması anlamına gelecektir. Burjuva iktidarları yine yönetmeye devam etseler dahi ülkenin barış, demokrasi, emek, bağımsızlık ve özgürlük güçleri daha rahat nefes almaya başlayabilecekler ve daha ileri hedefler için güçlerini derleyip toparlama sürecine gireceklerdir. Onun için ilk hedef MHP destekli AKP-Saray diktatörlüğünün yıkılması hedefidir.

Diktatörlüğe karşı çok geniş bir devrimci-demokrat muhalefet çevresi oluşmuştur. Bunun da ötesinde onu daha da genişleten anti-MHP ve anti-AKP niteliğinde bir burjuva ve burjuva liberal muhalefet de söz konusudur. Nasıl ki devrimci-demokrat muhalefetin tümünün amacı kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kurmak değilse, burjuva ve burjuva-liberal muhalefetin de amacı hiç de kapitalizme karşı konum almak değildir.

Ancak bugün, bütün bu güçleri nesnel olarak bir araya getiren ortak payda, Saray Diktatörlüğüne, Başkanlık Sistemine, Tek Adam Yönetimine karşı olmaktır. Kimileri kapitalizmi daha iyi yorumlayıp uygulayabileceklerini düşünürken, kimileri de kapitalizmi devrimci yoldan aşmanın yollarını arayacaklar ve mücadelelerini bu uğurda sürdürecektir.

Komünistler, TKP, bu mücadele süreçlerinin dışında kalamaz, diğer sosyalist ve devrimci-demokratik güçler ile birlikte sınıf savaşımının bu aşamasında mücadelenin tam olarak içindedir. TKP'nin diğer güçlerden farkı, Türkiye Cumhuriyeti'nin siyasal doktrinine karşıt olarak bir yandan işçi sınıfının, emekçilerin ve yoksulların kurtuluş mücadelesi ile Kürt halkının özgürlük mücadelesinin iç içe geçtiğini savunmasıdır. Ve tüm bu sorunların çözümü için bugünden barış, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin kısmi kazanımlar dahi olsa sonuç alıcı niteliğini ortaya koymasıdır. Onun için en geniş muhalefet güçlerinin ittifakı günceldir ve zorunludur.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 12 Ağustos 2020 Tarihli Açıklaması

Türkiye Komünist Partisi'nin 100. Yılı ve Türkiye'nin Kurtuluş Yolu...

Türkiye Komünist Partisi Türkiye'nin en eski veya farklı ifadeyle ilk siyasi partisidir. TKP'nin kuruluşu emperyalizme ve onların uzantıları işgalci güçlere karşı yürütülen Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında gerçekleşmiştir.

Partimizin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşları bu uğurda can verdiler. 23 Nisan 1920'de kurulan Birinci Meclis ve onun yaptığı birinci Anayasa'yı yaşama geçirmek için mücadeleye katıldılar.

TKP'nin, partimizin Birinci Programı Anadolu'nun emperyalist işgalden kurtuluşu, bağımsız demokratik bir yönetimin oluşturulması programıdır. Amele ve Rençber Şuraları Cumhuriyeti, yani İşçi ve Köylü Sovyetleri Cumhuriyeti ön görmektedir. Halkların, din ve mezheplerin özgürce ve eşit haklılıkla yeni cumhuriyetin kuruluşuna katılmalarını öngören bir programdır. Birinci Meclis'in yaptığı birinci Anayasa da kısmen bu istemleri yerine getiriyordu. Kürdistan'a muhtariyet yani özerklik, Lazistan'a da sancak statüsü veriyordu. Alevileri, Rumları, Ermenileri, Süryanileri, Yezidileri yok saymıyordu. TKP, Mustafa Kemal'in o dönemde sahip çıktığı burjuva demokratik görüşlerin pratikte mücadeleler içinde daha da geliştirileceğini ve ulusal kurtuluşun, toplumsal kurtuluşa yükseltileceğini savunuyor, bu amaçla mücadele ediyordu.

Sonunda Mustafa Kemal İngiliz emperyalistleri ile anlaştı, rotasını bağımsızlıktan, yeni bir bağımlılığa kırdı, önce Komünistleri, sonra Rumları, Alevileri, Kürtleri katletti ve 1920 Meclisi'nin Anayasası'nı yok sayarak 29 Ekim 1923'te yeni bir "cumhuriyet" kuruluşu gerçekleştirerek, 1924 anayasası ile Türkiye'yi bu günlere getirdi.

Bugün MHP destekli AKP-Saray Diktatörlüğü'nün görüşleri, ilkeleri, politikaları 1923'ten itibaren "yeni" Anayasa ile belirlenen ilkelere farklı değildir. Kemalistler bugünkü rejimin sadece koltuk değnekleri değil, bizzat taşıyıcı ve yönlendiricileridir. Erdoğan, Türk-İslam Sentezi doktrininin sadece vitrindeki yüzüdür. Devletin derinlikleri emperyalizmin maşası, kemalist güçlerin kontrolündedir. Bu kural 1923'den beri değişmemiştir.

Bugün sözde laiklik adına muhalefet yapanlar görmelidirler ki, Diyanet İşleri Başkanlığı 3 mart 1924'te kurulmuştur. Mustafa Kemal'in kararıdır. Türk-İslam sentezi doktrininin İslami ayağının Hanefi mezhebinin kurumudur. Erdoğan'ın icadı değildir, Erdoğan o fikriyatın günümüzdeki uygulayıcısıdır.

Bütün bu nedenlerden dolayı Türkiye'nin Kurtuluş Yolu, TKP'nin Birinci Programında ön görülmüştür. Bugün yaşanan tüm olumsuzlukların panzehiri o dönemde de o programdı, bugün de öyledir. Onun için o dönemde Mustafa Suphiler katledildi ve TKP yasaklandı. Aynı nedenledir ki bugün TKP hala yasaklıdır ve hala üyeleri katledilmektedir.

Partimizin bugün üzerinde tartıştığı Program Taslağı, Birinci Program'a dönüşür. Kemalizm'e kapıları kapatmaktadır. Kürt ulusu ve diğer ulusların sınıf mücadelesi içindeki konumunu tekrar belirlemektedir. Ve de Federatif Sosyalist Türkiye Cumhuriyeti'ni savunmaktadır.

100.Yılında Daha Güçlü TKP İçin İleri!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
12. Ağustos 2020

Günümüzde Komünist Çalışmanın Özgünlükleri

o İsmail Hakkı YORULMAZ

Partimizin kuruluşunun yüzüncü yıldönümünü karşılayacağımız güne bir aylık bir zaman kaldı. Parti örgütlerimiz ve yoldaşlarımız bu önemli günü heyecanla karşılamaya hazırlanıyorlar. Çok büyük bir olasılıkla yoldaşlarımızın hemen hemen tümü partimizin yüz yıllık savaş tarihini bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçiriyor. Yoldaşlarımızın çoğunluğu kırk, kırkbeş yıllık, az da olsa kimimiz elli yıllık parti stajına sahipler. Parti tarihimizin yarısı kadar bir süreye yaklaşıyor bu stajlar. Son yirmi yıllık süreçte de partimizle tanışan ve partilenen yoldaşlarımız var. Sayıları daha az. Partimizin bunun bilincinde olarak genç kuşaklara yönelmesi boşuna değil. Reel Sosyalizm dünyasında karşı-devrim süreçleri yaşandığında doğanlar bugün otuz, otuzbeş yaşlarındalar. Bu genç yoldaşlarımız Sovyetler Birliğini, Sosyalist Dünya'nın diğer devletlerini yaşamadılar. O dönemlerde sınıf savaşımının uluslararası alanda icrasına şahit olmadılar. Afrika, Asya ve Latin Amerika halklarının kurtuluş mücadelesine, gerilla savaşlarını takip etme heyecanını görmediler. Bu deneylere ise parti stajı otuz yıldan fazla olanlar sahip.

68 ve 78 kuşağı komünistler nasıl ki Birinci Dünya Savaşı ve Ekim devrimini, İkinci Dünya Savaşını, faşizmin yıkılmasını, Sosyalizmin zaferini daha eski kuşak komünistlerden dinleyerek öğrendilerse, bugün 68 ve 78 kuşağından yoldaşlara düşen görev de yaşadıkları mücadeleleri ve tarihi genç yoldaşlara aktarmaktır. Örneğin 68 ve 78 kuşağı komünistler için "Sovyetler Birliğine karşı tavrı komünist olmanın ölçütüdür" sözü çok derin bir anlam taşıyordu. Bu söz Alman komünist Ernst Thaelmann tarafından söylenmiş bir sözdür. Onyıllar boyu komünistlerin dikkate aldığı bir kıstastı. Bugün Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği artık yok ama bu söylemin bugün de komünist olanlar için hiç mi anlamı yok? Bizce var. Bu söylem dünyanın ilk başarıya ulaşmış sosyalist devrimine, Alman faşizminin yenilgisine, Doğu Avrupa ülkelerinin özgürleştirilmesine, Sovyetler Birliğinde ilk sosyalist deneyin, Proletarya Diktatörlüğü'nün kurulmasına, uygulamalarına ve Sosyalizm kuruculuğuna vurgu yapmaktadır. Dünyada kapitalist-emperyalist sistemin karşısına çıkan ve dünyanın üçte birini kapsayan Dünya Sosyalist Sistemi'nin motor gücü olan Sovyetler Birliği'ne işaret eder. Dünya Komünist hareketinin ve dünya devrim sürecinin bileşenleri olan sosyalist ülkeler komünist partilerinin, kapitalist ülkeler komünist ve işçi partilerinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin ideolojik merkezi olma niteliğine dikkat çeker. Tabii ki 1989'dan sonra yaşanan karşı-devrim ve sonucunda dünya devrim sürecinde yaşanan yenilgi ve gerilemelerin de dikkate alınıp ayrıntılarıyla bu yaşananların nedenleri üzerine dersler çıkarılması gerekmektedir. Neki, tüm bu olanlar zaman ve mekan koşulları içinde yapılan tepitleri geçersiz kılmaz. Günümüzde de Kominternci, Bolşevik, Leninist geleneğin örgütlenmesi içinde bulunan genç kuşak yoldaşlarımız için dönemin tepitleri ve ruhu önem taşımaktadır, içselleştirilmelidir.

Bugün partimizin önünde duran en önemli görevlerden biri 1917-1991 arasında yaşanan sürecin değerlendirmesidir. Bu alanda partimiz içinde detaylı çalışmalar yürütülmektedir. 1991'den hemen sonra bu süreç tartışılmaya başlanmış ve ilk sonuçları çıkarılmıştır. Partimiz, sadece nesnel nedenlerin değil, kimi önemli öznel nedenlerin ve deformasyonların da karşı-devrimin gerçekleşmesinde belirleyici rol oynadığını tespit etmiştir. Özellikle 1991-1995 yılları arasında, eski parti üyelerimizin çoğunluğunun da 1991'e kadar olan parti politikaları arasına mesafe koymaları maalesef yaşanmış bir olgudur. Kaldı ki, partimizde 1985 yılından itibaren 1991 yılına kadar Marksist-Leninist teorik ve ideolojik ilkelerin deforme edildiği ve bunların politik-programatik alana yansımalarına şahit olduk. Bizim partimiz açısından, kimi kardeş partilerde de yaşanan süreçler gibi 1985 yılında Mikhail Gorbaçov'un SBKP Genel Sekreterliğine seçilmesinden sonra başlayan ideolojik dalgalanmalar ve deformasyonlar önemli rol oynamıştır. Bu gelişme bizde ve genelde kardeş partilerde ideolojik ve politik merkez olarak gördüğümüz SBKP'deki dalgalanmaların ve deformasyonların yansıması olmuştur. Henüz 1991'e gelmeden bizde de yaşandığı gibi kardeş Komünist Partiler'de "yenilenme" ve Leninist olarak adlandırılan ayrışma-

lar ortaya çıkmıştır. Kimi partiler bölünmüş, kimilerinde ayrılmalar yaşanmış ve ayrılanlar sosyal demokrat politikalara yönelmiş, kimi partiler de likidasyon tehlikesi ile karşı karşıya kalmışlardır. Bizim partimizde yaşandığı gibi, merkezden alıştırma alıştırma geliştirilen ve politik-programatik bir kılıfa yerleştirilen likidasyon faaliyetleri kimi başka kardeş partilerde de yaşanmıştır. Ama bu partilerin tümünde, bizde de olduğu gibi Marksist-Leninist, Kominternci ve Bolşevik bir damar kendini korumuş ve parti faaliyetlerinin sürdürülmesine yönelmiştir. Kimi partilerde bu süreç kısa sürmüş, kimilerinde ise daha uzun bir döneme yayılmıştır.

Partimizin yeni program taslağında da yapılan değerlendirmeye göre, SBKP'deki asıl deformasyonun başlangıcı Stalin yoldaşın ölümü ile başladığı yönündedir. Bu çok etraflı ve ayrıntılı irdelenmesi gereken süreç Sovyetler Birliğinde karşı-devrimin gerçekleşmesinin üzerinden otuz yıl geçmesinden sonra daha olanaklı hale gelmiştir. Sovyetler Birliğinde Marksizm-Leninizm'in revizyonist nitelikte olumsuz yönde şekillenmesi, bu olgunun nedenleri ve süreçleri başta SBKP belgelerinden olmak üzere çok farklı kaynakların da incelenmesi ve değerlendirilmesi ile mümkündür. Neki, bu bireysel olarak yapılacak ve "en doğru değerlendirme budur" anlamında sonuçlandırılacak bir çalışma değildir. Bireysel çalışmaların da katkılarıyla, çok yönlü girdilerle ama asıl olarak SBKP Politik Büro tutanaklarının incelenmesi ve irdelenmesi ile Marksizm-Leninizm temelinde yürütülecek kolektif bir çalışma sonucunda bu konuda görüşler elde edilebilir. Bir yandan TKP olarak biz bu alanda çalışma yaparken, Marksist-Leninist konumunu koruyan kimi kardeş partiler ile birlikte de bu çalışma birleştirilerek, ortak kurullarda, çalışma gruplarında görüşler ve sonuçlar çıkarılmaya çalışılmaktadır. Bu bilimsel çalışmalar kimi belgeler üretip görüşler ortaya koyarken, bu sonuçlardan yola çıkarak günümüz sınıf mücadelelerinde Komünist Partilerin rolleri ve önemleri üzerine sonuçlar çıkarılarak görev ve perspektiflerimiz güncellenmektedir.

Bizler, bugün TKP bünyesinde faaliyetlerini sürdüren yoldaşlar olarak tüm bu gelişmeleri bilmeli, tartışmalı, gerekli sonuçları çıkarmalı ve bu olguları hazmetmeliyiz. Bir dizi pratik çalışma yanında bu görevi de yerine getirmek bazen zor olsa da, bu görevi tamamlamadan yürütülecek her pratik politik faaliyet eksik kalacaktır. Çünkü Leninist partilerin özelliklerinden biri de tüm tartışmaları yürüttükten sonra çıkan sonuca ve alınan kararlara herkesin uyması ilkesidir. Dolayısıyla bu süreç yaşanmazsa yapı sağlam temeller üzerine oturmaz. Yarın kimi yoldaşlar kalkıp "biz bu konuda şöyle düşünüyoruz" derler ve bu belki de parti çizgisiyle çelişki taşır. Onun için yaşadığımız program tartışması süreci önemlidir. Programa temel teşkil eden ama programda yazmayan bir dizi tez, parti örgütlerinde ve merkezi organlarda tartışılıp sonuca ulaştırılmalıdır. Güncel olarak yürüttüğümüz çalışmaların bir yanını da bu tartışmalar teşkil etmektedir.

Geçmiş süreçlerin irdelenmesi ile ilgili bu görevleri yerine getirmek denli önemliyse, o tartışmalardan çıkan sonuçların günümüz çalışmalarına yansımaları da bir o kadar daha önemlidir. Dünya Sosyalist Sisteminin varlığı koşullarında sınıfsal sorunların çözümü ile birlikte bir dizi tali olarak ele alınan toplumsal sorunların çözümünün de birlikte ele alınması ve çözümlerin uygulanmasının Sosyalizm'e ertelenmesi normaldi. Güncel sorunlar ve onlara bağlı çözüm önerileri daha çok Eylem Programları çerçevesinde ele alınıyordu. Bir dizi ülkede, ki Türkiye de buna dahildi, devrimin gerçekleşme olasılığı yakın bir gelecek olarak değerlendiriliyordu. Bugün için bu koşullar değişmiştir. Kapitalist toplumda temel ve uzlaşmaz çelişki emek-sermaye çelişkisi olarak devam ediyor olsa da ve tüm toplumsal sorunların çözümü son tahlilde Sosyalist Devrim ile bağlı olsa da, sınıf mücadelesinin devrimci sürecinin geliştirilmesi açısından kapitalist toplumda varolan kimi başka çelişki ve sorunların da bugünden ele alınması daha mümkün ve gerekli hale gelmiştir. Barış sorunu, çevre sorunları, beslenme, gıda ve tarım politikaları sorunları, kadın ayrımcılığı sorunları ve cinsiyetlerin eşitsizliği sorunları ve son dönemlerde en yakıcı sorun olarak yaşanan salgın hastalıklar ve sağlık sorunları güncel parti politikalarının unsurları haline gelmişlerdir.

Ülkemiz açısından bu konuda en yakıcı politik toplumsal sorunlardan

Günümüzde Komünist Çalışmanın Özgünlükleri

bir de milliyetler sorunu, Kürt ulusunun inkar ve imha politikalarına karşı duruşu sorunudur. Kuşkusuz ki Sosyalizm, Kürt ulusuna ayrıma hakkı da dahil olmak üzere, kendi kaderini tayin etme hakkını tanıyacaktı. Ama bu hedef bugün için günlük politikaların şekillenmesi açısından yeterli değildir. Yüz yıllık bir direnişin ürünü olarak son kırk yılda Türkiye nüfusunun tümünü ilgilendiren ve etkileyen ana bir konu haline gelmiş olan Kürt ulusunun önce tanınması, sonra da Kürt halkının özgürlüğü ve/veya eşit haklar sorunu Sosyalizm'e ertelenemeyecek bir nitelik taşımaktadır. Nihai çözüm Sosyalizmde olsa bile bugünden yapılması gereken ve elde edilmesi gereken bir dizi çalışma ve mücadeleler vardır. Barış ve Demokrasi gibi, sosyalist ve komünistlerden daha geniş bir devrimci-demokrat çevre tarafından da savunulan hedefler Kürt halkının özgürlüğü ve/veya eşit hakları sorunu ele alınmadan hiç bir anlam taşımamaktadır. Kürt ulusunun yüzyıllara dayalı sorunu tek başına kompleks bir konudur ve o bağlamda ele alınmalıdır. Sadece ülkemizin değil Orta-Doğu'nun sorunudur ve uluslararası bir karakter kazanmıştır. Konunun bir yandan böyle önemli bütünsel bir Ulusal Kurtuluş nitelikli özelliği vardır, diğer yandan da Kürt ulusunun parçalanıp yaşadığı tüm ülkelerde olduğu gibi, bu ülkelerden biri olan Türkiye'de ele alınması ve çözülmesi gereken özellikleri vardır. Kürt halkının devrimci, demokratik özgürlük mücadelesi sadece Kürt halkının sorunu değil, tüm bölgenin ve en fazla nüfusunun olduğu Türkiye barış ve demokrasi güçlerinin de sorunu olarak ele alınmalıdır ve alınmaktadır. Dolayısıyla bu olgu geçmiş parti politikalarımız ile karşılaştırıldığında daha önemli bir ağırlık kazanmıştır.

Diğer yandan, sınıf savaşımı sonucunda tüm toplumu özgürleştirecek olan işçi sınıfı mücadelesinin öncü politik örgütü TKP, işçiler, emekçiler, köylüler, işsizler, emekliler, yoksullar arasında önemli bir sayıya tekabül eden Kürt halkının bireylerinin güncel istem ve çıkarlarını gözardı edemez. Kürt ulusal sorununun çözümü aynı zamanda sınıfsal bir konudur. Ama onun da ötesinde demokrasi ve barış sorunu ile Kürt sorunu arasında birbirinden ayıramayacak diyalektik bir bağ vardır. TKP ve TKP'yi oluşturan her komünist birey Kürt ulusal sorunu ve Kürt halkının özgürlük mücadelesi konusunda son derece net olmalıdır. Bu alanda milliyetçiliğe varan ulusalcılığa bizim sıralarımızda yer yoktur. Türkiye işçi sınıfı ve onun politik örgütü TKP, Kürt halkının devrimci demokratik özgürlük mücadelesi ile dayanışma içinde değildir, "dayanışma" tanımlaması bu anlamda yetersiz kalır. Kürt halkının özgürlük ve/veya eşit haklar mücadelesi tüm Türkiyeliler komünistlerin, TKP'nin kendi politik-programatik ana öğelerinden biridir.

Çevre, Kadın, Cinsiyet ayrımcılığı, Sağlık, Beslenme, Tarım, Hayvancılık, ve Ekonomik sorunlar da bugünden ele alınması gereken konulardır. Bu alanlarda mücadeleyi ertelemekten yakseltmek, burjuva iktidarlarına karşı sınıfsal alanda yürütülen mücadelenin çevresini geliştirecektir. Toplumun işçi sınıfı dışında katmanları işçi sınıfının öncülüğünde bu aşamalarda yürütü-

lecek mücadelelere katılarak sınıf mücadelesini de geliştirici ve yaygınlaştırıcı bir işlev göreceklerdir.

Sıraladığımız tüm sorunlar kapitalizmin sömürü ve talan düzeni ile bağlantılı konulardır. Burjuvazi daha fazla kazanç elde etmek için ve düzenini daha rahat sürdürmek için bu sorunları sürekli yeniden üretiyor. Bir tarım ve hayvancılık ülkesi olan Türkiye, kendi tarım ve hayvancılığını öldürüp ithalata dayalı tarım ve hayvancılık politikaları yürütüyorsa bu konuda ülke nüfusunun yarısına yakınına oluşturan bir kitle mağdur oluyor demektir. Çevre sorunları konusunda Karadeniz'de HES'ler kurulup doğanın yapısı bozuluyorsa, tüm yaşam alt üst ediliyor ve milyonlarca yerli nüfus bundan etkileniyor demektir. Toplumun yarısını oluşturan kadınlar hala bir meta olarak ele alınıyor, çifte sömürü altında kalıyor ve bir de taciz ve tecavüz ediliyorsa bu toplumun tümünü ilgilendiriyor demektir. Ülkede sanayileşme yerine montaj sanayisi ve ithalata dayalı tüketim destekleniyorsa, işsizlik, yoksulluk daha da artıyor demektir. Böyle bir ülkede genç erkek ve kadınlara gelecek için perspektif kalmıyor demektir.

Bugün devleti oluşturan, elinde tutan ve iktidarları belirleyen Emperyalizm ile işbirliği içinde bu politikaları uygulayan güçler maalesef tüm bu sorunların mağduru olan halk kesimleri tarafından destekleniyor ve seçiliyorlar. Onların sayesinde devletlerini ve iktidarlarını koruyorlar. Bu doğanın kanunlarına da ters olan durumu değiştirmek, halk yığınlarının bu sorunları yaratıcılar ile karşı karşıya gelmelerini sağlamak ancak ve ancak bu sorunların temelinde günlük mücadeleler yürütülmesi ve bu yığınlar içinde örgütlenmesi ile mümkündür. AKP'ye, MHP'ye, CHP'ye ve diğer burjuva partilerine seçmen olarak destek veren yığınları ancak kendi sorunları temelinde eğiterek, bilinçlendirerek değiştirip dönüştürebilir ve sorunlarına sahip çıkmalarını sağlayabiliriz. Yığınların, halkların iktidara ve devlete karşı ayaklanmasının ön koşulları başka bir yolla sağlanamaz.

Sıraladığımız başlıkların önemli bir bölümü daha önceleri de TKP programlarında vardı, ancak şimdi oluşan farklılık bu başlıkların ve eklenen başlıkların güncel mücadeleler içinde artan rolüne işaret etmektedir. Her sorunun çözümünü Sosyalist Devrim sonrasında ertelemeyen bugünden ele alma yeteneğini kazanma zorunluluğudur. Bugün iktidarın ve devletin koltuk desteği olan işçi, emekçi, köylü, yoksul halkları harekete geçirmektedir. Bu aynı zamanda Anti-emperyalist Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalist Devrimin güçlerinin oluşacağı süreçleri yaratacaktır. İşçi sınıfı bu mücadelelerde belirleyici bir öncü rol üstlenecek ve bunu sağlayacak olan da onun politik öncü örgütü TKP olacaktır.

Bu nedenlerden dolayı, konulara çözüm üretme konusunda eski alışkanlıklarımızdan kurtulmak zorundayız. Eski yoldaşlar bu konuda düşünsel bir ilerleme sağlamak, yeni yoldaşlar da başından itibaren bu bilinçle mücadeleye atılmak durumundadır.

Günümüzde "komünist" nitelemesini kullanan, ancak Leninci geleneğin eğitimi, ruhunu ve bilincini taşımayan örgütlenmeler "komünist" adını kullansalar da farklı yapılanmalardır. Leninci parti örgütlenmesi, onun ilkeleri, kuralları ve eğitimi aynı zamanda bir yaşam biçimidir. Komünist kişilik bunun içinde gelişir ve sürekli olarak yenilenecek kendini yeniden üretir. Bu ruhu içselleştirmek, birinci olarak eğitimlerle, ikinci olarak eğitimi tamamlayıcı bireysel okumalarla ama en önemlisi ve üçüncü olarak parti yaşamının pratiği içinde mümkündür. Dejenere olmamış, sadece sözde değil özünde günlük yaşamda da bir komünist gibi düşünen, yaşayan yoldaşların sayıları maalesef çok azalmıştır. "Bir zamanlar kartaldık" benzetmesine yakın nostaljik söylemler ile genç kuşak komünist kadroların şekillenmesi mümkün değildir. Söyledikleri, anlattıkları ile yaşam pratikleri çelişenlerin bu çelişkileri genç yoldaşlarımızın dikkatinden kaçmamaktadır.

Bir komünist siyasi faaliyetini kendi yaşam biçimine uygun olarak şekillendirmez. Ya da farklı bir ifadeyle kendi yaşam konforunu bozmadan adına komünist faaliyeti ona uydurmak komünistlerin yaklaşım biçimi değildir. Komünist birey, örgütlü çalışmanın gereklerine uygun bir yaşam sürdürür. Belirleyici olan parti politikalarının ve örgütünün gereksinimleridir. Komünist için partinin çıkarları ve görevleri her şeyin üstündedir. Sadece manevi olarak değil, maddi olarak da öncelikli olan parti çalışmalarının gereksinimleridir. Tabii ki bu konular partimizin illegal parti örgütü içinde yer ve görev alacak yoldaşlarımız için geçerli kıstaslardır. Partimizin politikalarını destekleyen, kendisini TKP ile özdeşleştiren ve savunan yoldaş ve dostlarımıza illegal parti örgütü içinde görev almadıkları sürece bu kıstasları uygulamak söz konusu değildir. Ancak o dost ve yoldaşlarımızın da TKP politikalarının yaygınlaştırılması, yasal alanda politik etkinliğinin geliştirilmesi için de yapabilecekleri önemli katkılar vardır. Bu çalışmaları yaparken de partimizi maddi ve manevi olarak güçlendirmek için ellerinden gelen katkıları esirgemeyeceklerine de eminiz.

Komünistler Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerinden bir milim taviz vermeden, günümüz ve ülkemiz koşullarına uygun olarak kendilerini sürekli yeniden üreten ve yenileyen bir niteliğe sahiptirler. Yüz yıllık parti tarihimiz başarı, gerileme ve yenilgiler dahil olmak üzere partimizin önüne zengin ve eşi bulunmaz bir deney hazinesi sunmaktadır. Dünya Komünist Hareketi'nin ikiyüz yıla varan tarihi, sınıflar mücadelesinin köleci toplumdan başlayan birkaç yüz yıllık mücadelesi ve tüm bu tarihsel süreçlerde yaşananlar bize bundan sonraki mücadelelerimiz için ilham kaynağı oluyor. Bizler TKP'de örgütlü komünistler olarak tüm bu şanlı tarihin geçmişten günümüze ve günümüzden yarınlara taşıyıcılarıyız. Bu hem büyük bir onurdur ama aynı zamanda ciddi bir sorumluluk, fedakarlık ve cesaret gerektiriyor. Buna uygun düşünmeyi, yaşamayı, savaşmayı öğrenmeliyiz.

TKP 100 Yaşında

o Demir YAZICI

Türkiye "Cumhuriyeti"nin kuruluşundan 3 yıl önce, 10 Eylül 1920'de, Bolşevik Mustafa Suphi'nin ve yoldaşlarının Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin ateşleri ve emperyalist işgale karşı verilen kurtuluş savaşının içinde kurdukları Türkiye Komünist Fırkası -TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ - 100 YAŞINDA, DİMDİK AYAKTA !

22,8 milyona ulaşan işsizler ordusunun, 20,5 milyon çalışan sayısını geçtiği, yoksulluğun, açlığın arttığı, esnafın kepenk kattığı, ithalatın ihracatı solladığı, gençliğin geleceğinin karartıldığı, kadın cinayetlerinin, çocuk evliliğinin ve çocuk çalıştırmanın devam ettiği, köylünün topraksızlaştırıldığı ve üretimden koparıldığı, halkların türkleştirilmesi çabalarının hiç durmadığı, ülkeyi Türk-İslam sentezine dayandırmakta ısrar edildiği, Kürt halkı üzerinde estirilen terörün sürekli tırmandırıldığı kapitalist Türkiye'de, TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, 100 YILDIR YAŞIYOR, SAVAŞIYOR !

Türkiye'nin en eski, en deneyimli partisi olan Türkiye Komünist Partisi, tüm birimleriyle 100. yılını büyük bir coşkuyla karşılıyor, kutluyor!

TKP'nin tarihi, çetin sınıf savaşlarının tarihidir!

Türkiye kapitalizminin daha ilk günden baş düşman ilan ettiği, yöneticilerini öldürttüğü, yüzlerce, binlerce üyesini zindanlara attığı ve işkencelerden geçirdiği, sakatladığı TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, İÇERİDEN VE DIŞARIDAN UĞRADIĞI LİKİDASYON SALDIRILARINA RAĞMEN YIKILMADI, YOK OLMADI !

Türkiye İşçi Sınıfı, emekçi halklar var oldukça, TKP yok edilemez!

"TKP yok oldu, tarihe karıştı" diyenler, konuları ne olursa olsun, sınıf düşmanının arzularını okşamaktan başka bir şey yapmıyorlar.

Bilinmeli ve unutulmamalıdır ! TKP, Türkiye Solu'nun döl yatağıdır ve atar damarıdır !

Nasıl ki, Mustafa Kemal, Mustafa Suphilerin Bolşevik TKP'sine karşı, sahte, resmi "TKP" kurma çabalarına girdiyse, günümüzde de burjuvazi, aynı aşağılık çabalar içindedir.

Gelmiş geçmiş tüm anayasaları anti-komünist, emek ve halk düşmanı olan T.C. Devleti, ne kadar Marksizm-Leninizm'den uzak, işçi sınıfının bilimini sulandıran unsurlar varsa, onlara her türlü, bazen gizli, bazen açık desteğini esirgemiyor.

Tarihi, cinayetler tarihi olan Türkiye Cumhuriyeti'nde, Komünist Parti (!) tabelaları asanlar, sözde anti-kapitalistler ve anti-emperyalistler, sadece ve sadece sınıf düşmanının değirmenine su taşımaktadırlar.

98 yıldır yasaklı olan TKP, Kemalizm'den kopamayan, kopmak istemeyen Şefik Hüsnü'cülerin, Hikmet

Kıvılcım'cılarının, Mihri Belli'cilerin partisi değildir. Kemalistlerin, sosyal şovenlerin, silahı işçi sınıfının bilimsel öğretisi Marksizm-Leninizm olan TKP'nin içinde hayat bulma şansları yoktur, bundan böyle de olmayacaktır.

TKP, "Ne hapis, ne zindan, ne kan, ne ateş, halkı, kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz" , "Yoksul ve mazlum Türk rençperi, sabrettiğin yeter! Kalk, kendini göster, Türkiye'nin zulüm ve kahr içindeki diğer halklarına elini uzat! ... " diyen Mustafa Suphi'nin Marksist-Leninist partisidir.

TKP, burjuvazinin beslediği her türlü oportünizme, revizyonizme, Kemalizm'e, anarşizme, Troçkizm'e karşı ardıcıl bir ideolojik ve politik savaşı içindedir.

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının politik örgütsel birliğini, işçi sınıfının öncülüğünde tüm emekçilerin, barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin Devrim Cephesi'nde mücadele birliğini gerçekleştirmek için, mücadelesini hiç durdurmadı, durdurmayacak.

Gerici, faşist, işbirlikçi burjuvazi, bunalımları, yürüttüğü halk düşmanı politikalarıyla biteviye derinleştiriyor. Gerici-faşist, MHP destekli AKP-Saray Diktatörlüğü'nün saygınları hazır iyicilerdir. Meclis'i işletmiyorlar, bakanlıkların her biri bir dükalık.

Böylesi bir durum, büyük sermayenin, Saray'ın işine geliyor. Pahallılık, enflasyon, zamlar, vergiler, tekellerin talanları, vurgunları çığ çığ üstüne geliyor. Emperyalist tekeller, para fonları, Türkiye'ye istediklerini dayatıyorlar. Bunalım süreci daha da hızlanmaktadır. Sınıf savaşımı giderek yükseliyor, daha sert, daha yoğun bir nitelik ve biçimler alıyor. Her geçen gün, dost-düşman iyice ayrılıyor.

TKP'nin ve öncüsü olduğu işçi sınıfının savaş boyu, çizgisi, daha da belirginleşiyor.

Bu savaş çizgisinden yan çizenler, hem kaçak, hem korkaktırlar. Savaşın yönünü görmeyenler, görmek istemeyenler politik körlerdir. İşçi sınıfının birliğini küçümseyenler, karşı çıkanlar, sınıf sendikacılığının önünde duranlar, hainlerdir. Böylesiyle savaşmak tarihsel zorunluktur.

TKP'nin devrimci savaşının yönü, böylesine acımasızdır.

Türkiye Komünist Partisi, büyük hedefe götüren en doğru yolda, Büyük Ekim Devrimi'nin açtığı yolda, komünizm yolundadır.

İleri bir bilimsel teori olan Marksizm-Leninizm öğretisi ile silahlanmış Türkiye Komünist Partisi, devrimci mücadelenin en zengin tecrübelerine dayanıyor.

Türkiye Komünist Partisi, uluslararası işçi sınıfıyla, kardeş komünist partilerle, ulusal kurtuluş hareketleriyle, Kürt Özgürlük Hareketi ile, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, sosyalizm, halkların güvenliği ve özgürlüğü uğrunda mücadelede aynı ve tek safta yürümektedir.

Bilimsel sosyalizmin-komünizmin gücü

ölçüsüdür, çünkü yaşamın gerçeği ondan yanadır. Köklü sosyal gelişme sorunlarını ancak komünizm çözebilir; insanlığı zulümden, sömürden, açlıktan, sefaletten, militarizmden, savaşlardan ancak komünizm kurtarabilir. Dünyamızda demokrasiyi, barışı, halklar arasında dostluğu, insan oğluna layık bir yaşamı ancak o kurabilir.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin somutlaştırdığı komünizm fikri, zamanımızın önder fikridir, çağımız tarihinin en büyük yaratıcı gücüdür.

Yarınlar, Marks'ın, Engels'in, Lenin'in büyük öğretisine, komünizm davasına yeni zaferler getirecektir.

Tarih, Marks'ın, Engels'in, Lenin'in önceden gördükleri gibi, halkların özgürlüğü, mutluluğu yararına, insanlığın sosyal ilerlemesi yararına geliyor. Gelecek komünizmdir!

Dünya Komünist Hareketi'nin ezeli kopmaz parçası Türkiye Komünist Partisi'nin de vazgeçilmez uzak amacı komünizmdir!

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfını ve onun önderliğinde tüm ezilenleri bu ışıklı geleceğin yolunda yürütmek için, tüm üyelerini, sempatanlarını daha güçlü bir TKP için göreve çağırıyor.

TKP'nin Marksist-Leninist birliği, çelik disiplini daha da güçlendirilmelidir.

TKP, işçi sınıfının, halklarımızın içinde yaşıyor, geleceğe yüksek komünist bir bilinç ve güçle ilerliyor.

TKP'nin görüşü gayet net ve açıktır: Tüm barış ve demokrasi güçleri birleşebilmeyi başarabilirse, tüm mücadele olanaklarını doğru değerlendirebilirse, doğru bir politikayla yığınların mücadelelerine yardımcı olunabilirse, onlara çözümlenici yol gösterilebilirse, yığınlarla mücadeleleri içinde bağlanılabilsen, halklarımızın içinde bulunduğu çekilmez acılı durumdan, devrimci, demokratik bir çıkış yolu olanaklıdır.

Saray'ın sert terörü, uyguladığı acımasız, barbarca baskı ve işkence yöntemleri TKP'lilerin bilincini, kin ve öfkesini daha da biliyor. Böylesi bir duygu olmasaydı, Lenin'in dediği gibi, komünistler devrimci ufka, devrimci eyleme, umutla, güvenle bakamazlardı.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Sınıfı'nın ve emekçi halklarının mutlu geleceğinin garantisidir!

Türkiye Komünist Partisi, bugün esir, yarın her şeydir!

Yaşasın Türkiye Komünist partisi !

Doğum Günün kutlu olsun TKP'm benim!

Selam olsun TKP'lilere, TKP sempatanlarına ve dostlarına!

Selam olsun TKP'nin kızıl yıldızlı, orak-çekiç'li bayrağını daha daha yükseltenlere!